

Maj 2012: Til Sydvesttyskland via Vestjylland

Min rejse mod sommeren begyndte i Vestjylland, nemlig fredag d. 11/5 med besøg på Børglumvej i Herning hos kusine Grete, hendes mand Per og deres søn Jonas. De lyserøde spor efter Giro d'Italia cykel-løbet var endnu at se i byen. I Aulum fik jeg min base hos fætter Lauge, manden som indretter stuen efter TV-skærmen, nu 60 tommer. Sammen besøgte Lauge og jeg lørdag formiddag d. 12/5 min fætter Gert og Grete på Høgildvej, hvor de har indrettet sig behageligt i gårdens stuehus. Med nostalgi har Gert samlet adskillige gamle traktorer i udhuset, og med fremtiden for øje er Gert ved at forberede et solvarme-anlæg.

Lauges storskærm kom til sin ret lørdag eftermiddag, hvor Lauges fodboldkammerater troppede op for at følge Superliga-kampen mellem FC Midtjylland og AC Horsens i flotte billeder. Ulve-tilhængerne i stuen var dog grumt skuffede, for AC Horsens vandt den underholdende kamp 2-1. Senere skulle FCM dog tage en effektiv form for revanche, idet resultatet af de resterende kampe i sæsonen betød, at FCM snuppede bronzemedaljerne for næsen af netop Horsens. Om aftenen kunne vi til gengæld i fulde drag nyde kampen fra den tyske pokalturnering, hvor Borussia Dortmund med herligt spil satte FC Bayern på plads med en 5-2 sejr, og dermed blev Dortmund både mestre og pokalvindere i sæsonen 2011-2012. Præsident Joachim Gauck (i blå jakkesæt) overrakte pokalen og deltog med stort engagement i fejring og sang.

Søndag d. 13/5 var Katrines store dag. Fætter Steens og Gittes datter blev konfirmeret. Det skete i Rom...! I dagens anledning befandt Rom og Rom Kirke sig på vejen til Lemvig, hvor kirken var lukket pga. istandsættelse. Sognepræst Maria Juelsgaard Jensen stod for konfirmationsgudstjenesten kl. 11:00, den anden af to, og konfirmanderne havde selv valgt dagens salmer (DDS 749, 369, 725, 70, 478, 278, 29).

Naturligvis var Katrine den sødeste af alle konfirmanderne, og hun blev fejret på behørig vis på Vilhelmsborg Kro, hvor maden både er rigelig og god: "Jyske portioner", som Steen siger. Der var flere sange og et par taler - en lille pause - og så var der "lidt" smørrebrød til at køre hjem på....!

Søndag var også mors dag, men en vis Mutti i Tyskland kunne dagen derpå konstatere, at det ikke havde været nogen god mors dag for hende. Kanslerpartiet CDU led et forsmædeligt nederlag ved delstatsvalget i Nordrhein-Westfalen, ét af mine rejsemål, dog ikke så meget pga. Frau Merkel som pga. den arrogante spidskandidat Norbert Röttgen og hans fejlslagne valgkamp.

Mandag d. 14/5 var jeg til formiddagskaffe m.m. hos Axel og Birgit, som bor kun et par numre fra Lauge, og vi fik bragt hinanden à jour med mangt og meget, foruden med Krogsgaards hæfter "Aulum i en svunden tid", min fædrende og mødrende by. Efter frokost gik rejsen videre, først til Vejle, og derfra med EuroCity direkte til Hamburg. I toget sad en mand i Bayern München-bluse; som om han ikke allerede var groggy, faldt et panel ned i hovedet på ham, dog af den lette og uskadelige slags. På strækningen mod Hamburg kørte toget bl.a. på højbroerne over Kielerkanalen, en fantastisk udsigt, men også en anelse nervepirrende. Efter en ellers noget grå dag var der aftensol i Hamburg-Altona, hvor jeg spiste en god middag på restaurant Kypros, Spritzenplatz.

Tirsdag 15/5 var rejsedag med direkte tog fra Hamburg-Altona til Köln og derfra direkte tog til Trier. På rejsen kunne jeg fornøje mig med Deutsche Bahns månedsblad "Mobil", hvis maj-nummer prydes af "Miss Tagesschau": Judith Rakers. I Trier boede jeg på Hotel Vinum på Bahnhofplatz, et helt OK hotel med værelse ud mod den stille baggård. Navnet henviser naturligvis til, at Trier befinder sig i et vin-område.

Trier er Tysklands ældste by, men grundlagt af romerne o. år 16 f.Kr.. Det ældste af byen, f. eks. byporten Porta Negri og Konstantin Basilikaen (i dag luthersk kirke), stammer fra Romertiden, hvor Trier år 259-274 endda var hovedstad for den galliske del. Da jeg onsdag formiddag gik rundt i den lille Trier Altstadt, gik jeg fra sted til sted, som er markeret af UNESCO som værende af særlig historisk værdi. Basilikaens rum er virkelig imponerende og særpræget. I øvrigt er en vis Karl Marx født i Trier, og fødehuset i Brückenstraße er i dag et lille museum for ham. Guiden gør opmærksom på, at ved studentereksamen i matematik skrev Karl af efter sidemanden...! Tankevækkende.

Trier er kun 10 Euro tur/retur og 50 minutters togkørsel fra Luxembourg, og det benyttede jeg mig af onsdag eftermiddag. Turen til og fra Luxembourg er særpræget: Fra vidderne omkring Mosel snævrer dalene ind, og mellem klipper og skove når man frem. Byen Luxembourg gennemskæres af en dyb kløft med rester af gamle forsvarsanlæg. I dag er fyrstendømmets hovedstad en meget international by, og jeg følte mig som i Paris, da jeg indtog lunchen (Boeuf Bourignon) på Bistrot Place de Paris. Jeg skulle dog ikke så langt, før jeg kom til gader med beboelse og med mennesker, der ikke talte fransk, og sightseeingbussens guide hævdede, at staten gør meget for at bevare det oprindelige sprog, letzebürgesch, et sprog i den nederlandske sprogfamilie, men fransk er faktisk officielt forvaltningsprog i landet. Man skal længere ud på landet for at finde ægte letzeburgere...

Bortset fra den parisiske oase i city giver Luxembourg indtryk af at være "besat" af EU og store multinationale banker. Jeg blev direkte frastødt af at se det nye kvarter i hovedstaden, hvor det ene bankplads i glas og beton står ved siden af det andet. Hvorfor har regeringerne i EU har så travlt med at forære bankerne skatteborgernes penge? En anden stor bebyggelse bærer - tankevækkende - navnet Utopolis: Et symbol på det babylonske EU-projekt. Efter udflugten afsluttede jeg dagen - beroligende - med en god middag på Restaurant Ratskeller på Hauptmarkt i Trier: Spargel mit Schinke, Apfelstrudel, Mosel-Riesling. Noget er stadig, som det bør være....

Torsdag d. 17/5: Fra Trier til Koblenz. Toget kører tæt på floderne, Rhein og Mosel, så man kan nyde synet af floderne og trafikken, landsbyerne, vinmarker på bjergsiderne, borge og kapeller højt oppe i bjergene - et fantastisk syn.

I Koblenz mødes Rhein og Mosel ved en landtange; spidsen kaldes Deutsches Eck, og her står en høj rytterstatue af Kejser Wilhelm I. Vejret var fint, det vrimlede med mennesker. Endnu et fantastisk sted at se og være på.

I Koblenz boede jeg på Ghotel i Neverstraße nær banegården, et luksuriøst hotel til den "fæle" pris af 82 Euro pr. nat. Man skal gå et stykke herfra (f. eks. ad Löhrstraße) for at komme til Altstadt, men det mærkede jeg først dagen efter.

Koblenz Altstadt har mange fint restaurerede gamle huse og smukke pladser. På Münz Platz indtog jeg en fyldig lunch (Spargel og Schnitzel) og betragtede livet omkring mig. Også hjørnet af Löhrstraße og Bahnhofstraße er et hyggeligt sted at sidde og iagttage folkelivet. På én restaurant spiste jeg middag (Zigeunerschnitzel) og på en anden dessert (vanille-is med jordbær).

Fredag 18/5 tog jeg på udflugt til hele to hovedstæder. Trier og Koblenz befinder sig i delstaten Rheinland-Pfalz, hvis hovedstad Mainz, én af de store karnevalsbyer, ligger på Rhinens vestbred, men på østbredden ligger Wiesbaden, som er delstaten Hessens hovedstad. Der er kun 10-15 min. mellem dem. Det er den folkelige og landsfaderlige Kurt Beck, som siden 1994 har været minister-præsident i Rheinland-Pfalz. På billedet ses han med halstørklæde fra Bundesligaklubben Mainz 05. Beck er den type, som skaber socialdemokratisk nostalgi: Opvokset som enebarn i en murer-familie og uddannet elektromekaniker. Man forstår, at han ikke kunne med de intrigante akademiker i SPD's landsledelse. Hessen har et helt andet politiske flertal: Her har juristen Volker Bouffier fra CDU siden august 2010 været landets ministerpræsident, idet han efterfulgte den kontroversielle Roland Koch.

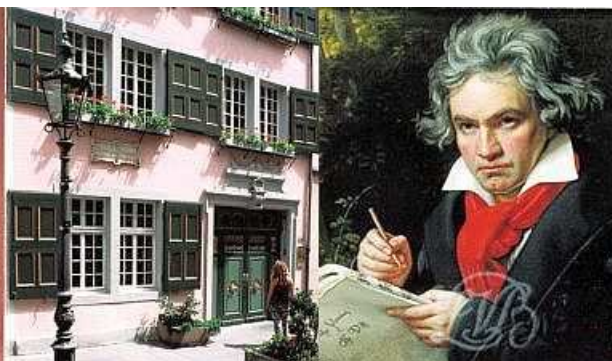

Både Mainz og Wiesbaden udstråler, at dette er et rigt og stærkt område af Tyskland, inklusive finansbyen Frankfurt. Mainz har flere betydningsfulde private industrivirksomheder, bl.a. en del af Novo Nordisk, og er desuden en medieby: Den landsdækkende public service TV-station ZDF har hovedsæde her. Mainz Altstadt byder på store imponerende restaurerede bygninger, bl.a. domkirken i rødsten, men på dagen var den næsten skjult af en masse markedshalløj. På Schillerplatz nød jeg på Café Extrablatt en lunch med endnu en schnitzelvariant, Schnitzel Broccoli, og jeg slentrede gennem alléen Kaiserstraße i nærheden af banegården og op mod den midlertidigt lukkede Christuskirche, men ellers er der vist ikke så mange grønne åndehuller i byen, og der er nogle yderst trættende højdeforskelle i byen.

Da jeg "skiftede" fra Mainz til Wiesbaden, var jeg træt og fik ikke set så meget, men også Wiesbaden er en betydende industriby og desuden kendt for sine kurbade. Natten ml. 2. og 3. feb. 1945 blev byen voldsomt bombarderet, men er som så mange tyske byer fint genopbygget. Schierstein Kaserne var en tid depot for General Patton og hans 3. armé. Efter krigen blev Wiesbaden europæisk hovedsæde for det amerikanske flyvevåben.

Lørdag d. 19/5 gik turen fra Koblenz til Bonn, men ikke den lige vej. I Tyskland kører InterCity- og EuroCitytog flere steder på deres egne banestrækninger, hvor der ikke kører regionaltoget. Jeg valgte den lidt billigere regionaltogets billet til turen fra Koblenz til Bonn og tog det første tog, hvor Bonn stod på skiltet, og det var en rigtig dejlig tur langs med Rhinen, gennem mange hyggelige mindre byer. Jeg kom bare ikke frem til Bonn Hauptbahnhof, men endte i Köln. Sagen er, at regionaltoget kørte på østre Rhin-bred, mens Hauptbahnhof ligger på vestre bred og på IC-banestrækningen. Jeg kunne være stået af på stationen Bonn Beuel og have taget sporgvognen til Bonn centrum, men det opdagede jeg først senere. Beuel er en søvning forstad, men "auf der richtigen Seite des Lebens".

I Bonn var det en hektisk lørdag eftermiddag med masser af mennesker i den lille, men ret uoverskuelige midtbys gader. Jeg opdagede snart, at ligesom den lokale øl i Köln kaldes Kölsch, så hedder den lokale øl her Bönnsch og serveres i nogle sjove snoede glas. Jeg boede på det lille familie-ejede Hotel Europa på Thomas Mann Straße, men ellers er det nu Ludwig van Beethoven, byen praler af: Komponisten blev født i et hus på adressen Bonngasse 20. Dagens mad: Kutscher Schnitzel på Brauhaus Bönnsch, Belegtes Brötchen til aftensmad foran TV og den lange EuropaCup-finale fra Allianz Arena, München. FC Bayern tabte forsmædeligt til Chelsea FC med 4-5 (efter straffesparkkonkurrence).

Søndag valgte jeg en sightseeing-rundtur, men bussen var af ældre dato og havde kun én højtaler, så når motoren brummede, hørte de fleste af os ikke, hvad den meget talende guide sagde. Det smukkeste område er Bad Godesberg (bill. tv.), den forstad, hvor regeringsbygningerne, kanslerkontoret, ambassaderne og konsulaterne lå, da Bonn var regeringsby og hovedstad (1949-1990). Bygningerne er overgået til forskellige statslige institutioner, FN-kontorer og konferenceformål. Dette område er som en stor fin park - lige ned til Rhinen. Jeg forkælede mig selv med både en god lunch (Bonner Hackbraten på Südhaus) og en god middag på Brauhaus Bönnsch (jeg har glemt retten, men servitricen var sød).

Mandag d. 21/5 gik turen hjemad: IC tog Bonn-Hamburg 9:44-14:22; Hamburg-Kbh. 15:28-20:14, tider ifølge køreplanen, men der var forsinkelser. Deutsche Bahn er ikke, hvad den har været. De rutinerede medpassagerer virkede temmelig resignerede: "Jamen, det er trods alt værre at sidde i kø på motorvejen," sagde én af dem.

Ref. BTP